

מסורת הש"ס

(א) (מיספחת דמכות פ"א
פ"ט, (ב) כפ"א: הגרס,
(ג) ל"ל חזקן ראשון, רש"ש,
(ד) לפי האמת ל"ל י"ז בניסן,
רש"ל (ה) פ"י ר"ח נוסף, (ו) פ"י
ר"ח תשרי, (ז) ל"ל (למסכה),

הגהות הב"ח

[illegible]

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

קעא.

עין משפט
גד מצוה

קב א מ"י פס"ג חל"י
מל"ה יל"ה חל"י טו פס"ג
פס"ן ז"ל טו פס"ג חל"י טו
פס"ג חל"י:
קב ב טו פס"ג חל"י טו פס"ג
פס"ג חל"י פס"ג:
קב ג מ"י פס"ג חל"י
מל"ה יל"ה חל"י טו פס"ג
פס"ן ז"ל טו פס"ג חל"י טו
פס"ג חל"י:

דבינו גרשום

[illegible]

אלה עדים שקשו בליחותו ב' תימה קצת על הלשון דמשמע (ו) שקשו שליחותו כבר גורס שלא יעשו כ' הריהו בהתקבל (ביתין דף 120:) דכתבי תפוחא ושמה היה נפוחא וקאמר עשו עדים שליחותו ולא יכתבו עוד הכס נחא אכל הכא אין ליישב כלל דכ"ש

אם לא עשו שליחות מעולם דהוי' לה מלוא על פה שאין יכולין לבחור מוזמן הראשון דל"כ ה"ל מוקדם גמור ועוד דהאם בניינו מה שאין יכולין לעשות שליחות נתינו מה שאם שליחות פסקה משעה שעשו את הראשון ואם יעשו אחר אין זה שליחות של הבצל שלא היה לבחור אצל אדם מלוא לבחור שני יכולין לבחור והכל אפי' שני שליחות לבחור שני שליחות שטר הראשון לא יעשו דל"כ מאי דוחקיה דמלוא לבחור שטר הראשון אם אין הלוה נפרסו לומר כך ואם כן רוצה הלוה לבחור לומר לא הלוה אין רוצה אלא מוזמן שני כי מה טענה היה לו זה וע"כ ל"ך כאן לפרש ש כי עדים אפי' שעשו שליחות וכבר חלה בעצמו עליו יכולין לעשות נשכיל כך שטר אחר כיוצא בראשון מחמת שדומה למוקדם ואפי' אם מלוא להם הלוה אין זו סברא שאם כי יאמרו כל שטר מוקדם כבר ואמי למהתם בשטר מוקדם אצל בנה שיכתוב בשטר כ"ד מוזמן ראשון לא היה לחתום בשטר מוקדם כי ידעו שהוא פסול וזהו יתלו השטר שצ"ד אלימי לאפקועי ממונא והלשון מנוגס שימיר: **בובתין** אפי' עשרה שיערה ביימיה ואם תאמר למאי דפ"ד דנאחריית מיירי תקשי הא דאמר

בשנחא בי דינא. מקרעין ומחליפין אחר וכותבין אותו מומן ראשון
לנטרופ של דיין מומן ראשון דמן דיין לא אליס שטרא לניטרופ
אלא מיום שנכתב ואילך אלא ב"ד אלוים ומפקעי ממונא דהפקר
בית דין הפקר דנפקא לן (ונטין ל:) מאלה הנחלות (ויחשפ יע): **אלא עדים**

שעשו שליחות. לכבוד ולהעיד בשטר
האחרים היך חזרין שליחות
(א) וימי תמן להס כח וזה: ולא
בתמיה. כי יין עדים חוזרין ועושין:
והוא אמר רב יהודה אמר רב. מי שאמר
שטרו ואמר לעדים כחבו לי אחר
חזרין וכותבין אפי' עשרה שטרות אם
לא יצאנו לו אחר זה: ומשם רב יוסף אמר.
לעולם איז כח בידם של עדים לחזור
ולכתוב שטר אחר לגבות מלקוחות וכו'
קאמר רב יהודה אמר רב הי"מ בשטר
שכתבתי שאלן ב' אחיות (ב) ויזון הדכל
וידוען שעתון לו השעה למח לא יכתבו
לו שטר מתנה להיות בידו לעדות
המקוץ ארעא צדיק: ורבה אמר.
בשטר מכירה קאמר רב יהודה
לדוכתבין עשרה עובד דלית ביה חסריות
וכדאמרינן לעיל (דף קסח:) חזן מאלחיות
שכחו וכדאמר רב נחמן לעיל (דף
קס"ט:) שטרך דגן דכתבתו לא תמינצי
לית מי: כדי שיזוף לפורעו. אמלוח
ויזוף ללוח לפורעו שדלוח: רבי יוסף
שוכרו חה ויזיא שטרו ותוצעו כל
חזרו: ופרכין (א) ור' יהודה נמי מומן
ראשון ראשון: כר' יוסי ומה תפוצה
היא לו שאמר רבי יוסי כדי שפוצה
מומן ראשון: הכי קאמר ליה רבי יוסי
כו'. דרבי יהודה לא פירש דכרו
כל כך אלא יתלץ כמחא קאמר ליה
לר' יוסי דמתן כמתניין: כדא
פלגינא. דמתניין שוכר כדי שיזוף

וּמִמֶּכָּר וּתְשׁוּבָתוֹ חוּץ מֵאֲחֵרֵיכֶם שֶׁנֶּחֱזַק לְעֵלֵי הַבַּיִת שִׁירָתוֹ דְּהוּא אִמֵּר אֶל־
שֶׁעַר חֹבֵי הַיִּשְׁרִיעַן לִנְתֵּן טָרֵף וְהֵדָר טָרֵף אֶל־הָכָא מִיֵּירֵךְ שִׁבְדִּיעוֹ לִנְוֹ
שֶׁנֶּגְבֵּד אֶל־רֵאשִׁיתוֹ שֶׁנֶּחֱזַק לְעֵלֵי הַבַּיִת אֲשֶׁר־לָהּ יִהְיֶה לָהּ פִּישָׁה לִּי וְאִמֵּר
מִמֶּנּוּ רָאשׁוֹן אֶל־כִּרְיִיתָהּ הִיא שְׁנֵי מִתְּמָלֵיךְ דְּרֵבִי יִהְיֶה לָהּ לִפִּי וְאִמֵּר
שְׂאֵם הוֹחֵקֶנּוּ (ג) אֶעֱדֹתוֹ שֶׁ שֶׁמֶר. הָא לִישָׁנָה שִׁמְשָׁע שֶׁאֵין
מִכּוּז לְהִדְאֵי כִּךְ אֵלֶּה הוּא בִּינְיָסוֹ (ד) וְהוּא חַל בִּישָׁת מִיֵּירֵךְ
וְעַתָּה נִתְלַחֵם ג' בִּישָׁת מִכּוּזָת בִּשְׁבַת וְכָן בִּישָׁת שִׁי בִּישָׁת שִׁי
שֶׁל תִּשְׁרִי (ה) וְהוּא חַל בִּישָׁת מִתְּלַחֵם וְעַתָּה מִכּוּזָת בִּישָׁת הַכְּפֹרִים
וְיִתְחַמֵּה יִנְחַם דְּעַתָּה כְּתִיבָעֻל דִּירְחֵם וְהִיא כֶּסֶר לְרֵבִי יוֹסֵף וְאִמֵּר
(ו) וְאִמֵּר וְלִי יִהְיֶה נִמְי יִנְחֵם טִיפִּי לְנִימֵךְ הִיא מִמֶּה שֶׁנֶּחֱזַק שֶׁנֶּחֱזַק
שֶׁל (לְחֹמֶה) בְּעַלְמָה בְּשֶׁלְמָה לִישׁ הַכְּפֹרִים אֵל קִשִּׁי מִיֵּירֵךְ כִּיֹּן
שֶׁשְׁמוֹרֵר בְּחֵיזָה יוֹם לְשָׁבוֹעַ שְׁלֹשָׁה יוֹם הִיא יְדוּעַ שְׁהִיא יוֹם הַכְּפֹרִים
שֶׁהִיא לֹא הִיא עוֹשֶׂה אֵלֶּה מִשְׁנֵה קֶשֶׁה וְאִמֵּר ר"י דְּמִיֵּירֵךְ אִמֵּר רִבּוֹ
שֶׁל חֵדֶשׁ כְּדֹאמֵר בְּרֵבִי בִּדְקִין (פְּסֻלֵּה דִּין חָל) דְּלִי אִפְשָׁר לָהּ שִׁמְעַ
מִתְּמָלֵךְ

לפירושו: **בשרי פליגא עלך**. (ו) כי כותבין שכל גורבין מומן
לחשין: **ח"ר שער סעפ** בו ומונ **בשכא** או **בשרה** פליגא. כגון
התמחומוט שמונ לחשי המהם! ובכט בשרט גט"ו לרש פליגא. כגון
המקוקקין לקרין מלי ארע יוס ט"ו על ש"ל אומד חדש ומלא עומון ביום שבת
ואו ביום עשרי לחשי דהייט יוה"כ והכל יודעין שלא נכתב לא בשבת
הוא ביוה"כ ובמלא שלא נכתב בזמון יוס המהימב בשער אלף או מוקדס
אלף ופסול או מאחר וכס: **שער מאחר הוא וכס ד"ר יסוד**.
דכ"ס! לרבי יהודה כ שער מאחר כשר ואפילו אורו שאין להוכיח
התמחוט על שער אל מאחר הוא ואם לאו וכ"ס או שזמנ ביום השבת
הכפורים שאומן מוכיח שהוא מאחר ואפי' רבי יוס מודה
לפי דלא נפיק מיהו חורבא מהאי דהכרסם ואולי. וכן ליכא
האיה למעומר שמה מוקדס הוא ופסול כמו שפירש רבינו מנחם הלל מראה
דרמיון! עלה דהמחמין (מסדה"ק ד' ג). דתנן אחד דיי' ממונת
ואחיה דיי' נפשות דבריהם ותקריב שגומר (ויקרא ד') משפט אחד
ליכא לם! הא דקיימא ופוסחם! בתקלת מסכת מכות שער שמונ
המקוקקין לקרין מלי ארע יוס ט"ו על ש"ל אומד חדש ומלא עומון ביום שבת
ואו ביום עשרי לחשי דהייט יוה"כ והכל יודעין שלא נכתב לא בשבת
הוא ביוה"כ ובמלא שלא נכתב בזמון יוס המהימב בשער אלף או מוקדס
אלף ופסול או מאחר וכס: **שער מאחר הוא וכס ד"ר יסוד**.

על שער זה שנמסרה לכם עדות זו במקום הזה והלא כחומר היום
ונצוה וישקלו ויטורו ר' חנינא וריבנא לאוקמי מרבייהו ממני וממנתיא
לא שיהא הלכה וכו' הא צדיקא אמר' קיום שטרות מדרבנא הוא
הא החומשים על השער נעשה כמי שמקרה עדותן צדית צד' וריבנא
בליכא מעדין שער זה בחוקת מאוחר והטוען כי מוקדם הוא כדי
הוכחה כלל בדמפרס לקמיה ופי' וזו הלא מעשה בא לפינך בצבורי.
וה"כ הכשרים שמחויב מוכיח שלא נכתב בזמנו שהרי יצאל
זיק מיניה חורבא דלמקנא ופי' אבל במאוחר בעלמא שזמנא כתוב
על פקדו וסילגנא ויעמלא תקנא ופי' אמר' ר' פדא הכל מודים.
למאי מגיע ונעוה על שער ונמלאת עומת האמן הכתוב בו מחוץ
דמיה כי שכתבו בזמנו שערך דל' דכתיבניהו לאו בזמניה כתיבניהו
וביום הכשרים ויכירו שהוא מאוחר ולא אחי לירי חורבא דכשרס
כתוב זמנא בשבא כו' דכשר והיינו דקאמר ליה ר' יוסי בזה הכשרתי:

כיו וזמנו נבחרד בניסן בשמיטה ובאו עדים ואמרו היך אתם מעדיין
ועתה דייטם בנקוס פלוגי שטר ועדין שפרין חשיטין שנה אחריהו
ולא ידעו מהם מלך קיבל דלג מקצין יצוהא אלף ממנה אר
מחזורימיה לא בעין קיבל כרע לפר' דלמחר (במטות דף י"ז)
הוא דלזכרניהו קיוס ש"מ שעל הכה לפסול את השטר עליו הראיה
פלטו עליו הראיה: ור' יוסי פוסל. שטר מחזור דעלמא שאין תבוס
בשטר מחזור הכשרת: אל' בשטרסין פוסל. שבתו וזמנו בשבת
יביתין שטרות בשבת וביום הכפרים והכל יצינו שהוא מחזור ולא
יביתין רחי לבמיה ולא יודע את מחזור הוא אם לא בהווא פליג
יביתין: ור' יוסי בכל שטרות מחזורין בענין זה וכשאלו נוקין למג
יביתין השבת או בשטרות תבשרי שטר מחזור הוא או וכשר לדברי
אלף אן סהי אחריניהו ותבשרו שהי הכל יודעים שלא נבחר בשבת
לקמן (י) וה"ק ר' פדת הכל מודים בהוא שטר דקמני כדאמא שטר

[illegible]

שטר ונמצא בו דידוע ששטר מאוחר הוא וכשר, לפי שהואיל שבכונה דקדקו העדים וכתבו כן בידוע כדי ללמדנו ששטר מאוחר הוא